

GENERALNI STAV UPFBiH NA NACRT ZAKONA O PDV-U

Predložena rješenja novog Zakona o PDV-u, nisu u interesu rasterećenja privrede i poboljšanja poslovnog ambijenta, niti će značajnije doprinijeti kvalitetnijem uređenju oblasti indirektnih poreza i rastu prihoda. Nacrt Zakona o PDV-u nije reformski, niti stimulativan za privredu pa u tom smislu neće dovesti do povećanja privrednih aktivnosti, niti proširenja poreske osnovice za prikupljanje PDV-a.

Odredbe predloženog Nacrta zakona su neprecizne i nejasno definisane, tako da se ponovno kao i u dosadašnjoj praksi ostavlja mogućnost proizvoljnog tumačenja.

Nacrt zakona o PDV-u nema suštinskih izmjena u odnosu na važeći Zakon. Također, u predloženom tekstu nema niti jedan prijedlog koji je UPFBiH dostavljalo na Prednacrt Zakona, kao što su pomjerenje roka plaćanje PDV-a sa 10-og na posljednji dan u mjesecu, plaćanje poreza po naplati fakture za male poreske obveznike, te nemogućnost priznavanja odbitnog PDV-a za neplaćene fakture, a kakva rješenja poznaju zemlje regiona i zemlje EU.

Zbog svega navedenog, UPFBiH ne podržava donošenje Zakona o PDV-u u ovakvom tekstu i u nastavku dajemo konkretne primjedbe na pojedine odredbe, koje imaju za cilj poboljšanje teksta Zakona koji će biti primjenljiv u praksi.

KONKRETNE PRIMJEDBE UPFBiH NA NACRT ZAKONA O PDV-U

AMANDMAN I

U članu 4. dodaje se novi stav 4. koji glasi: „Kod isporuke u nizu jednog te istog dobra, kod koje prvi isporučilac prenosi pravo raspolaganja neposredno posljednjem primaocu dobara, svaka isporuka dobra u nizu smatra se posebnom isporukom.“

Obrazloženje

Prijedlog za izmjenu člana 4. zasnovan je na zahtjevima modernog poslovanja u kojem do velikog izražaja dolazi upotreba korporativnih kartica kao sredstva plaćanja. Uzimajući u obzir savremene trendove poslovanja i zahtjeve tržišta a u cilju transparentnosti svih transakcija predlaže se uvođenje „prometa dobara u nizu“ u Zakon o PDV-u BiH, koja ima sa cilj prije svega da harmonizira zahtjeve poslovanja sa poreznim propisima i poslovnom praksom.

Potrebno je da porezni propisi i zahtjevi poslovanja i tržišta budu harmonizirani sa zakonskog aspekta u cilju jednostavnijeg monitoringa oporezivog prometa kao i povećanja prometa dobara čime se postiže i veći oporezivi promet, kao i veći priliv PDV-a u budžet.

Razvoj kartičnih poslovanja kod poreznih obveznika „prelazi“ potrebe samo direktnih učesnika u prometu dobara prodavac/kupac.

Shodno navedenom, a u cilju zadovoljenja potreba tržišta i povećanja oporezivog prometa otvara se širok spektar mogućnosti koje je potrebno da prate određena zakonska rješenja koja stimuliraju poslovne procese i zahtjeva tržišta.

Predloženom izmjenom i dalje se zadržava i poštuje jedno od glavnih načela PDV-a, a to je neutralnost.

Nastanak porezne obaveze i kretanje dokumentacije kod učesnika prometa u nizu:

Isporuka u nizu nastaje između više PDV obveznika npr. tri porezna obveznika (*Isporučilac dobara, Drugi obveznik u prometa u nizu (Partner) i Krajnji korisnik dobara (Kupac)*).

Kupac ima ugovorni odnos sa Partnerom, a Partner ima ugovorni odnos sa Isporučiocem dobara. Kupac kupi i preuzme dobro kod Isporučioca dobara. Isporučilac dobara poslije izvršene isporuke izdaje porezno relevantan račun sa obračunatim izlaznim PDV-om prema Partneru. Partner kod sebe priznaje ulazni PDV po osnovu fakture (isporučioca dobra). Partner zatim izdaje izlazni račun sa obračunatim PDV-om prema Kupcu. Kupac priznaje ulazni PDV po fakturi od Partnera.

Definicija krajnje potrošnje:

U predloženim dopunama Pravilnika, PDV za krajnju potrošnju u PDV prijavi bi se iskazivao kod Partnera koji direktno izdaje porezni račun Kupcu. Ključ za određivanje krajnje potrošnje za promet u nizu bilo bi mjesto isporuke dobara (FBiH, RS ili Brčko Distrikt).

Aspekt plaćanja:

Osnovni princip za plaćanje jeste tok kretanja poreznog računa tj. Kupac plaća Partneru, dok onda isti plaća Isporučiocu dobra.

Isporučilac dobra kod sebe evidentira izlaznu poreznu fakturu na način da knjiži potraživanje od Partnera, prihod po osnovu prodaje i obvezu za PDV prema Kupcu/ima, PDV obveznicima.

Partner knjiži ulazni porezni račun od Isporučioca dobara na prijelazni konto PVR (razgraničenja), konto poreza i obvezu prema dobavljaču.

Partner ispostavlja izlazni porezni račun prema Kupcu. Knjiženje kod Partnera je zatvaranje konta PVR razgraničenja, obveza za PDV i kreiranje potraživanja od Kupca.

Kupac knjiži ulazni porezni račun od Partnera na način da formira obvezu prema Partneru, knjiži na konto troška nabavku dobra i priznaje ulazni PDV.

Eventualne avansne pretplate kod učesnika u prometu u nizu na kraju poreznog perioda predstavljaju obvezu za plaćanje izlaznog PDV-a.

Aspekt zaliha:

Zaliha dobra se nalazi kod Isporučioca dobra i inventurne razlike se imaju tretirati po računovodstveno-poreznim propisima.

Benefiti koji proizlaze iz usvajanja prijedloga

Navedeni prijedlog ima određene benefite koje imaju efekt na pozitivno zakonsko i poslovno okruženje svih učesnika na tržištu. Benefiti se, prije svega, ogledaju u praćenju trendova u modernom poslovanju kao sinergiji dobre poslovne prakse iz okruženja i zahtjeva suvremenog tržišta i faktora koji stvaraju pozitivne pretpostavke za kontrolu i transparentnost prometa dobara posebno sa aspekta kvalitete i porijekla dobra.

Navedeni poslovni model „prometa u nizu“ imao bi veliku upotrebnu vrijednost kod prometnika dobara koji u svom sustavu imaju i razvijaju kartični biznis (korporativne kartice) kao rasprostranjeni model plaćanja koji ima ekspanziju rasta na tržištu.

Naime, mnogi porezni obveznici u BiH u svom portfelju imaju kartične alate kao načine na koji proširuju svoje biznise kroz rast prihoda i zadržavanje kupaca, što predstavlja jednu od smjernica za pozitivnu poslovnu bazu čije je cilj stabilno i kontinuirano zadovoljenje tržišnih uvjeta poslovanja, ali i poslovno okruženje koje na vrijeme i transparentno zadovoljava porezne i zakonske obveze.

Kontrola dobara sa porijeklom i kvalitetom

Predloženi model bi dao mogućnost velikim distributerima (u opisanom modelu definiran kao Isporučilac dobra) da budu partner skupa sa malim preprodavačima dobara (u opisanom modelu definiran kao Partner) i da pruže krajnjem korisniku (u opisanom modelu definiran kao Kupac) tu fleksibilnost u vidu dostupnosti određenog dobra, odnosno robe na cjelokupnom tržištu BiH. Rezultat toga bi bilo unaprjeđenje kvaliteta dobara koji se nude na tržištu, a Isporučilac dobra bi kroz ugovor sa Partnerom definirao i kvalitetu robe koja se mora osigurati svakom Kupcu i imao bi tu mogućnost da u svakom momentu može obaviti kontrolu i za slučaj kršenja ugovornih odredbi, isti prekinuti.

Time bi se osigurao jednostavniji sistem duplih poreznih kontrola kao osnova za praćenje prometa kod svih učesnika u nizu.

Ostali benefiti se ogledaju u slijedećem:

- Odgovor na zahtjeve tržišta u pogledu fleksibilnosti (kako načina plaćanja tako i dostupnosti maloprodajnih mjesta), Kupac bi imao tu fleksibilnost koja bi se ogledala u plaćanju, dostupnosti željene robe i osiguranosti kvaliteta.
- Praćenje svjetskih trendova koji se ogledaju u porastu kartičnih prometa i sve većoj rasprostranjenosti kartičnog plaćanja.
- Partnerstvo sa „malim“ prometnicima koje im garantira stabilno poslovanje u budućnosti (sigurnu isporuku dobara).

Kroz predloženi model bi se osiguralo i to da se preprodavačima dobara u opisanom modelu definisan kao Partner isporuči roba sa osiguranim porijeklom i kvalitetom, a kao rezultat ulaska u ovaj model bi dobili i dodatne kupce na prodajnom mjestu. Kao rezultat toga bi se osiguralo stabilno poslovanje i Partnera.

Kao dodatno argument navest ćemo da ovakvo rješenje poznaju zakonodavstva država iz regiona. Tako naprimjer, **članom 4. Zakona o PDV-u Republike Srbije definirano je da se „promet u nizu“ smatra prometom dobara u smislu oporezivanja PDV-om.**

U modelu se javlja promet dobara u maloprodaji naftnih derivata između tri PDV obveznika i to:

- Partnera - prodavca naftnih derivata na malo; Izdavalj korporativne kartice; i Kupca - krajnjeg korisnika - imalac korporativne kartice.

Kada KUPAC natoči gorivo na maloprodajnom mjestu u ovom slučaju na benzinskoj stanici PARTNER, Partner mu isporuči naftne derivate i uruči fiskalnu traku.

Dalje, Partner, prodavatelj derivata nafte na malo, ispostavlja izlaznu fakturu sa iskazanim izlaznim PDV-om u skladu sa zakonom o PDV-u, obvezniku PDV-a (Isporučiocu dobra) koji u svojim knjigama priznaje ulazni PDV, uz uvjet da su svi elementi propisani zakonom zadovoljeni.

Obveznik PDV-a (IZDAVATELJ KORPORATIVNE KARTICE) izdaje izlazni račun prema krajnjem korisniku (KUPCU), iskazuje izlazni PDV, a krajnji korisnik (KUPAC) ima pravo priznati ulazni PDV u svojim knjigama.

S obzirom da ugovor zaključen između IZDAVATELJA KORPORATIVNE KARTICE i PARTNERA (prodavatelja naftnih derivata na malo), sadrži klauzulu na osnovu koje svako točenje na partnerskoj benzinskoj stanici podliježe unaprijed definiranoj proviziji, IZDAVATELJ KORPORATIVNE KARTICE izdaje izlazni račun za proviziju sa iskazanim izlaznim PDV-om koji PARTNER (prodavatelj derivata nafte na malo) u svojim knjigama koristi kao ulazni porez. Vlasnik zaliha naftnih derivata je PARTNER i sve promjene na zalihama se evidentiraju kod PARTNERA.

Opći princip plaćanja PDV kod svih učesnika je aktualna osnova tj. moment izdavanja poreznog računa, kao i avansna pretplata.

U situaciji u kojoj krajnji korisnik (KUPAC) **nije PDV obveznik ili je krajnji korisnik dobra** (promet ostvaren sa takvim kupcima po Zakonu o PDV-u smatra se krajnjom potrošnjom koja se u PDV prijavi evidentira na izdvojenom mjestu), krajnju potrošnju bi u svojoj PDV prijavi za porezni period u kojem se desio promet, iskazao PDV obveznik IZDAVALAC KORPORATIVNE KARTICE, u zavisnosti da li se promet desio na teritoriji Federacije BiH ili Republike Srpske ili Brčko Distrikta.

Kada PDV obveznik Partner - prodavac derivata nafte na malo, temeljem ugovora zaključenog sa obveznikom PDV-Izdavaocem kartica na osnovu kojih Krajnji kupci - imaoci korporativne kartice derivata nafte preuzimaju isporučene derivate nafte, vrši isporuku derivata nafte neposredno Krajnjem kupcu-Imaocu korporativne kartice, radi se o isporuci **dobara u nizu**.

Naime, u ovom slučaju smatra se da su izvršena dva prometa, i to od strane obveznika PDV-a - prodavca naftnih derivata na malo PDV obvezniku - izdavaocu korporativne kartice, i promet od strane ovog obveznika PDV-a (izdavaoca korporativne kartice) krajnjem kupcu - imaocu korporativne kartice.

Svaku je isporuku potrebno posebno promatrati te utvrditi mjesto oporezivanja.

Slično prodaji u nizu su i takozvani "Trostrani poslovi" ili "ABC poslovi" regulisani u skladu sa **Direktivom Vijeća 91/680/EEZ**. Trostrani posao - trostrana transakcija je ona u kojoj sudjeluju tri sudionika sa sjedištem u tri različite države članice, a obavlja se samo jedna isporuka dobara od prvog do trećeg sudionika.

AMANDMAN II

U članu 5. u stavu 2. tački a. riječi „ili budućim kupcima u uobičajenim i razumnim količinama za tu namjenu“ se brišu, a ostali dio teksta se nastavlja.

Objasnenje

U stavu 2. definisano je „da se prometom dobara uz naknadu ne smatraju besplatno davanje poslovnih uzoraka kupcima i budućim kupcima u uobičajenim i razumnim količinama“. Ovakva odredba otvara mogućnost različitog tumačenja. Naime, kako dokazati da je neko budućí kupac, šta znače uobičajne i razumne količine, kako dokazati koliko često (jednom godišnje, više puta godišnje, i sl.). Inspektori u ovakvim slučajevima proizvoljno tumače i tumačenja su različita. Kako bi se spriječile zloupotrebe i različita tumačenja potrebno je ovu odredbu definirati precizno i jasno na način kako je predloženo.

AMANDMAN III

U članu 7. u stavu 1. riječi „iste vrste ili proširenja poslovne djelatnosti“ se zamjenjuju sa riječima „njegove registrovane djelatnosti“.

Objasnenje

Predloženo rješenje će izazvati brojne nesuglasice. Šta znači iste vrste djelatnosti? Bitno je da firma vrši oporezive usluge u skladu sa Zakonom o PDV-u, a ne da nastavlja obavljati istu djelatnost. Tako npr. ukoliko firma X izgradi imovinu za potrebe svog skladišta i koristi ulazni PDV te isto proda ili iznajmi firmi Y nema razloga da se ne primjenjuje član 7. ukoliko je firma Y registrovana i vrši oporezive usluge u skladu sa Zakonom o PDV-u.

Stoga predlažemo da se umjesto iste djelatnosti definiše ukoliko firma obavlja oporezive registrovane djelatnosti. Predloženom izmjenom će se spriječiti različito tumačenje od strane UIO i inspekcijskih organa.

AMANDMAN IV

U članu 8. u stavu 2. tački d) riječi „posluživanje jela i pića koja se konzumiraju na licu mjesta“ zamjenjuju se sa riječima „djelatnosti pripreme i usluživanja hrane i pića“.

Objasnenja

Prijedlogom u članu 8. stav 2. tačka d) ne mjenja se suština već se samo precizira djelatnost u skladu sa klasifikacijom djelatnosti BiH iz 2010 godine. Naime, prema KD BiH „Djelatnosti pripreme i usluživanja hrane i pića“ uključuje djelatnosti posluživanja hrane i pića, koje uključuju kompletne obroke ili pića za direktnu potrošnju, bez obzira na to je li riječ o tradicionalnim restoranima, samoposlužnim ili brzim restoranima, u obliku trajnih ili privremenih štandova sa ili bez sjedala. Važna je činjenica da se nude obroci, namijenjeni direktnoj potrošnji (konzumaciji na licu mjesta) bez obzira na način pružanja usluga. Dakle, ova primjedba je više tehničke prirode a istovremeno sprječava mogućnost tumačenja odredbe šta se podrazumjeva pod pripremanjem i konzumiranjem hrane i pića na licu mjesta.

AMANDMAN V

U članu 19. u stavu 1. tački k) slovo „i“ mijenja se sa slovom „a“.

Objasnenje

Predloženo rješenje otvara mogućnost različitog tumačenja i ova odredba mogla bi se tumačiti da onaj ko odredi poreskog zastupnika ne mora ni plaćati PDV. S tim u vezi, predlažemo da se precizno tačno i jasno definiše kako bi se smanjila mogućnost tumačenja.

AMANDMAN VI

U članu 42. iza stava 4. dodaje se novi stav 5. koji glasi:

„(5) Povezana lica iz stava 1. ovog člana su povezana lica u skladu sa entitetskim propisima.“

Objasnenje

Predloženo rješenje nije precizno i jasno ostavlja mogućnost tumačenja ko se smatra povezanim licima. Kako bi se izbjegle nejasnoće i kako se ne bi ostavila mogućnost za tumačenje, predlažemo da se precizno definiše da su povezana lica lica koja su kao povezana lica definisana u entitetskim propisima.

AMANDMAN VII

U članu 61. iza stava 1. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

„Pravo na odbitak iz stava 1. tačka a) ovog člana porezni obveznik neće ostvariti u slučaju kada faktura iz tačke a) nije plaćena“.

Stavovi 2. i 3. postaju stavovi 3. i 4.

Objasnenje

Predlažemo da se ukine pravo na odbitak PDV za fakturu koja nije plaćena. Veliki broj privrednih subjekata ostvaruje enormnu korist koristeći pravo na odbitni porez a da pri tome ne plaćaju fakturu. Posljedica toga je da dovode u stanje nelikvidnost pa čak i nesolventnosti veliki broj privrednih subjekata.

AMANDMAN VIII

U članu 68. iza stava 1. dodaje se stav 2. koji glasi:

(2) Izuzetno od stava 1. ovog člana, za poreznog obveznika čija je vrijednost isporučenih dobara i usluga uključujući i PDV u prethodnoj kalendarskoj godini manja od 500.000 KM, razdoblja oporezivanja su od prvog do posljednjeg dana u tromjesečju. Porezni obveznik čija su razdoblja oporezivanja od prvog do posljednjeg dana u tromjesečju može se odlučiti za podnošenje prijave za razdoblje iz stav 1. ovog člana.

Obrazloženje

OVAJ AMANDMAN JE ALTERNATIVA UKOLIKO SE NE USVOJI AMANDMAN NA ČLAN 61. UKOLIKO SE USVOJI AMANDMAN NA ČLAN 61. odnosno „ukidanje prava na odbitak PDV za fakturu koja nije plaćena“ UPFBIH ODUSTAJE OD OVOG AMANDMANA.

U stavu 1. treba uvesti kao obračunski period i tromjesečni period za obveznike koji na godišnjem nivou imaju promet (prihod) do 500.000 KM. Dakle, neophodno je da se propišu uslovi za tzv. male poreske obveznike koji bi PDV prijavu podnosili kvartalno. Primjera radi u hrvatskom Zakonu mogućnost kvartalnog podnošenja prijave imaju mali poreski obveznici čiji promet na godišnjem nivou nije veći od 800 hiljada kuna tj. cca 110 hiljada EUR, a u Zakonu Srbije taj minimum iznosi 50 miliona dinara tj.cca. 420 hiljada EUR.

AMANDMAN IX

U članu 69. u stavu 2. riječi „10-og“ se zamjenjuju sa riječima „zadnjeg dana u mjesecu“.

Obrazloženje

Prema predloženom rješenju rok za podnošenje PDV prijave i plaćanje PDV-a do 10-og u mjesecu je suviše kratak, posebno ukoliko se u tom periodu poklope dva vikenda i praznik. A ukoliko porezni obaveznik ne podnese prijavu u zakonski predviđenom roku bit će novčano kažnjen.

Ovakvo zakonsko rješenje otežava poslovanje i predstavlja još jedno u nizu opterećenje za poslodavce.

Shodno navedenom predlažemo izmjenu u smislu da se rok za podnošenje PDV prijave pomjeri sa „10-tog“ na „zadnji dan“ u mjesecu.

Produženje roka za plaćanje PDV-a u skladu je sa ciljevima Reformske agende i predstavlja mjeru podrške razvoju poslovnog sektora.

Naš zahtjev je opravdan i sigurno će dovesti do poboljšanja poslovnog okruženja u BiH, jer će se pomjeranjem roka za plaćanje PDV-a unaprijediti likvidnost preduzeća. Svjedoci smo da je nelikvidnost u BiH poprimila takve razmjere da prijeti potpunom kolapsu registrovanih privrednih djelatnosti. Zbog toga, što prije treba početi preduzimati mjere za poboljšanje likvidnosti, a jedna od tih mjera jeste i izmjena Zakona o porezu na dodatu vrijednost.

Uporednopravna analiza propisa zemalja iz okruženja i zemalja Evropske unije pokazuje da većina zemalja ima povoljnija zakonska rješenja u slučaju rokova za podnošenje PDV prijave i plaćanja PDV-a.

Tako naprimjer, u Srbiji i Crnoj Gori obaveza plaćanja je do 15-tog u mjesecu za prethodni mjesec, u Hrvatskoj, Belgiji, Estoniji, Latviji i Mađarskoj je do 20-tog u mjesecu, u Poljskoj i Rumuniji je do 25-tog, a u Sloveniji i Grčkoj do posljednjeg dana u mjesecu.

U nekim državama rok je još kasniji, npr. do 10-tog ili 15-tog u drugom mjesecu po isteku poreskog perioda. Takav slučaj je u Austriji, gdje je rok za podnošenje PDV prijave i plaćanje PDV-a do 15-tog u drugom mjesecu po isteku poreznog perioda.

Propisi država članica evropske unije o PDV-u zasnivaju se na DIREKTIVI VIJEĆA 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sistemu poreza na dodanu vrijednost.

Direktiva u členu 62. u stavu 2. definiše da „obaveza obračuna” PDV-a nastaje kad porezna vlast ima pravo po zakonu, u datom trenutku, tražiti plaćanje poreza od osobe koja je odgovorna za njezino plaćanje, čak i u slučaju kad je vrijeme plaćanja odgođeno. U členu 252.

Direktive propisano je da se prijava PDV-a podnosi do roka koji određuju države članice. Taj rok ne smije biti dulji od dva mjeseca nakon završetka svakog poreznog razdoblja.

Dakle, Direktiva ne propisuje rok do kojeg se PDV mora platiti, već je ostavljeno da zakonodavac to utvrdi. Obzirom na praksu zemalja iz okruženja i zemalja evropske unije koje su u svom zakonodavstvu propisale duže rokove za podnošenje PDV prijave i plaćanje PDV-a i da to ni u kom segmentu nema negativan utjecaj, predlažemo da se i kod nas produži rok za plaćanje PDV-a.

Dakle, zakonodavac određuje plaćanje PDV-a, te s tim u vezi smatramo da je sasvim opravdano da se ovaj rok sa 10-og pomjeri na zadnji dan u mjesecu.

Ovakvo rješenje dovelo bi do razvoja malog i srednjeg preduzetništva, što bi konačno utjecalo i na razvoj ekonomije i bolje investicijske klime. Povećala bi se fiskalna disciplina. Istovremeno, ne bi se ugrozila naplata PDV-a niti bi došlo do negativnog uticaja nalikvidnost plaćanja obaveza iz budžeta.

AMANDMAN X

U členu 72. u stavu 1. broj „75.000“ se zamjenjuje sa brojem „100.000 KM“.

Obrazloženje

Predloženim amandmanom povećava se prag za ulazak u PDV sistem sa 75.000 KM na 100.000 KM. Predloženi iznos od 100.000 KM je iznos koji može imati adekvatnu PDV kontrolu od strane nadzora.

Prag od 75.000 za ulazak u PDV sistem nije povoljan. Mišljenja smo da je prag previše nizak i da nepotrebno stvara troškove privrednicima. Stoga predlažemo povećanje praga PDV-a sa 75 na 100 hiljada. Na ovaj način dodatno bi se rasteretila preduzeća koja imaju male prihode. Povećanjem limita za ulazak u sistem PDV-a ne podrazumijeva automatski da bi se smanjio broj PDV obveznika i da bi se smanjio priliv poreza u budžete, već bi se vjerovatno struktura PDV obveznika promijenila, jer bi se znatno više lica dobrovoljno registrovala.

Također je bitno napomenuti da u odnosu na zemlje u regionu Srbiju, Sloveniju i Hrvatsku, BiH ima znatno niži prag za ulazak u PDV sistem.

Srbija je prije tri godine povećala prag ulaska u sistem PDV-a na osam miliona dinara, što je više od 135.000 KM, dok je limit u Sloveniji 50.000 evra, odnosno skoro 98.000 KM.

Privredni subjekti u Hrvatskoj ne podliježu obaveznom plaćanju PDV-a ukoliko im je godišnji promet niži od 300.000 kuna, odnosno cc. 85.000 KM.

AMANDMAN XI

U članu 99. u stavu 1. broj „75.000“ se zamjenjuje sa brojem „100.000“.

Obrazloženje

Obrazloženje kao za član 72.

AMANDMAN XII

U prijelaznim i završnim odredbama dodaje se novi član 117. koji glasi:

Član 117.

„Rok za podnošenje PDV prijave od dana stupanja na snagu ovog zakona pomjera se za svaki mjesec po dva dana počevši od 10 dana u mjesecu, dok ne dostigne rok iz člana 69. stav 2. ovog Zakona.“

Dosadašnji članovi 117., 118., 119. i 120 postaju članovi 118., 119., 120. i 121.

Obrazloženje

Udruženje poslodavaca u FBiH ne želi da predloženo rješenje negativno utiče na likvidnost budžeta te predlaže postepeno uvođenje roka iz člana 69. stav 2. Na taj način smanjit će negativan utjecaj na budžete.

U tom smislu predloženo je da se u prijelaznim i završnim odredbama u novom članu 117. definiše mogućnost da se do postizanja roka iz člana 69. stava 2. ovog zakona, podnošenje PDV prijave pomijera za po dva dana u svakom mjesecu, jer će se na taj način izbjeći mogući problemi sa likvidnošću.